

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของเยาวชนอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 18 ปี ที่ติดและไม่ติดเฮโรอีนในมาตรต่อไปนี้

- ก. ดีเพรสชัน (Depression : D)
- ข. ไซโคแพททิก ดีวิเอท (Psychopathic Deviate : Pd)
- ค. ไซแคสเทเนีย (Psychasthenia : Pt)
- ง. นีด ฟอร์ แอฟเฟกชัน (Need for Affection : Hy₂)
- จ. อินฮิบิชัน ออฟ แอกรेशन (Inhibition of Aggression : Hy₅)
- ฉ. แฟมิลีเลียด ดิสคอร์ด (Familial Discord : Pd₁)

2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีนในมาตรดังกล่าว

3. เพื่อศึกษาสัจฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีนในมาตรดังกล่าว

4. เพื่อเปรียบเทียบสัจฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีนในมาตรดังกล่าว

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนชายอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 18 ปี มีระดับการศึกษาตั้งแต่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครอบคลุมวัยมัธยมศึกษาก่อนถึงปลาย และอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเยาวชนที่คิดเฮโรอีนเป็นเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวไว้ภายใต้การดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นผู้ที่มีการเสพยาเฮโรอีน หรือผลการตรวจปัสสาวะ เพื่อหาสารเฮโรอีนยืนยัน หรือเยาวชนยอมรับว่าเสพยาเฮโรอีน จำนวน 50 คน กลุ่มเยาวชนที่ไม่คิดเฮโรอีน เป็นเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนลุมพินี ศูนย์เยาวชนวิสุทธิศ ศูนย์เยาวชนโรตารีชนบุรี ศูนย์เยาวชนเทเวศร์ และสโมสรเยาวชนห้วยขวาง จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ของสตาร์ค อาร์ ฮาร์ทอะเวย์ และ เจ ชาร์นเลย์ แมคคินเลย์ (Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงครั้งที่ 2 โดย เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว เลือกลงเฉพาะมาตรที่ประเมินลักษณะอาการความเจ็บป่วยทางจิตและประสาท (Clinical Scales) จำนวน 3 มาตร คือ ดีเพรสชัน (D) ไชโคแพททิก ดีวีเอช (Pd), ไชแคสเชเนีย (Pt), และมาตรพิเศษ (Special Scales) จำนวน 3 มาตร คือ นิค ฟอร์ แอชเฟลชัน (Hy_2), อินฮิบิชัน ออฟ แอเกรสชัน (Hy_5) และแพมิลีเลียล คิสคอร์ค (Pa_1)

การดำเนินงานวิจัย

ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ตามมาตรที่ได้คัดเลือกไว้ โดยตอบ "จริง" หรือ "ไม่จริง" ลงในแผนกระดาษคำตอบ และทำการทดสอบซ้ำภายในเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อหาความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์การตรวจ (Key) ที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ของคาลสตรอมและเวลช์ (Dahlstrom and Welsh)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐาน เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตราของเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแต่ละมาตราระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีนโดยการทดสอบค่าที (t-test)
3. นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตราไปทำแผนภูมิเพื่อแสดงสัณฐานคะแนนของแต่ละกลุ่ม
4. เปรียบเทียบสัณฐานคะแนน (Profiles) แต่ละมาตราระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน

สรุปผลการวิจัยที่สำคัญ

มีความแตกต่างในสัณฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในมาตรา D, Pd, Pt, Hy₅ และ Pd₁ ระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน ส่วนในมาตรา Hy₂ นั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สำหรับการนำแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ นี้มาใช้ในประเทศไทย โดยหาความแม่นยำ ความเชื่อถือได้ และหาเกณฑ์ปกติในคนไทยหลาย ๆ กลุ่ม เพื่อใช้สำหรับเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มผู้คิดเฮโรอีนกับกลุ่มปกติ โดยใช้มาตรฐาน (Basic Scales) ทั้ง 13 มาตรฐาน และมาตรฐานพิเศษ (Special Scales) อื่น ๆ อีก เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะบุคลิกภาพ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มผู้ติดยาเสพติดให้โทษประเภทอื่น เช่น ฝิ่น กัญชา แอลกอฮอล์ ฯลฯ กับกลุ่มปกติ หรือเปรียบเทียบในระหว่างกลุ่มผู้ติดยาเสพติดต่างประเภทกัน
4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้คิดเฮโรอีน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากขึ้น เพื่อให้สามารถสรุปผลวิจัยได้กว้างขวางขึ้น และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้แน่นอนยิ่งขึ้น
5. ควรมีการศึกษาเยาวชนที่คิดเฮโรอีนโดยใช้เครื่องมือประเมินบุคลิกภาพชนิดอื่น ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม ที ไอ.

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย